609/00

Den 28. december 2000 blev i sag nr. 52.014:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning efter et ulykkestilfælde den 15/7 1996.

Klageren har beskadiget højre ben, idet han er blevet sparket af en hest. Skaden blev anmeldt til selskabet i oktober 1999.

I en speciallægeerklæring af 28/3 2000 hedder det: "Der har i over 2 år været vedvarende og konstante gener i form af uro i hvile, belastningssmerter, hævelsestendens og bevægeindskrænkning. Objektivt findes fortykket ankel, ømhed, nedsat bevægelighed og svind af lægmuskulaturen."

Selskabet har udbetalt 132.240 kr. svarende til en méngrad på 12%.

Klageren kræver endvidere dagpenge for en periode på et år.

Selskabet har anført, at forsikringen alene giver ret til dagpenge i op til 35 dage, og at dette krav er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

I den af klageren fremlagte police hedder :
"ULYKKESDAGPENGE I INDTIL HHHH DAGE FRA HHH**.** DAGEN KR. **.** H 500"

Selskabet har fremlagt et bilag benævnt "Tillæg til forsikringsbetingelserne - Særtekst", hvori det hedder: "Dagpengeerstatningen udbetales fra 1. dagen efter uarbejdsdygtighedens indtræden og i indtil 35 dage", hvilket er i overensstemmelse med en fremlagte begæring.

I forsikringsbetingelserne hedder det: "**DAGPENGEERSTATNING VED ULYKKESTILFÆLDE** 2.41 Medfører ulykkestilfældet fuldstændig uarbejdsdygtighed udbetales dagpenge i indtil det i policen anførte antal dage. 2.42 Ved delvis uarbejdsdygtighed ydes delvis erstatning. 2.43 Med mindre andet fremgår af policen, beregnes dagpengene fra dagen for lægebehandlingens begyndelse, og indtil tilstanden er stationær, eller raskmelding finder sted, dog ikke ud over årsagen/3-årsdagen for ulykkestilfældets indtræden."

Klageren gør gældende, at han var uvidende om eksistensen af den omhandlede ulykkesforsikring, indtil han i 1999 fandt policen blandt andre dokumenter. Klageren bestrider derfor, at kravet er forældet.

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 12% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere ménerstatning.

Selskabet har dokumenteret, at forsikringen er begæret tegnet med dagpenge i 5 uger svarende til 35 dage. Nævnet finder det derfor sandsynligt, at den af selskabet fremlagte

særtekst har været fremsendt til klageren. Nævnet finder, at policen ikke kan give forventning om udbetaling i en længere periode.

Da kravet på dagpenge således er forfaldet i 1996, er kravet forældet pr. 1/1 1999 i medfør af den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Da forsikringen er tegnet af klageren, der ligeledes må have betalt en årlig præmie, finder nævnet, at klageren ikke kan have været uvidende om forsikringens eksistens og dermed om kravet.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen